

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 18-19

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἐν ἓκ τῶν σπουδαιωτάτων ζητημάτων, περὶ τὰ ὅποια δεόν νὰ ἐπασχοληθῇ οὐ μόνον ἡ Ἱεραρχία καὶ ὁ καθ' ἑαυτοῦ Κληρὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἡ μέλλουσα νὰ συγκληθῇ Πανορθόδοξος Σύνοδος, θὰ εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ τὸ τῆς συνάψεως στενωτέρων δεσμῶν μεταξὺ τοῦ Κλήρου καὶ τῆς Κοινωνίας. Δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ ἐνότῃς ἐκκλησιαστικῆς καὶ θρησκευτικῆς ζωῆς, ἐὰν οἱ συνδέοντες πρὸς ἀλλήλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἀρμολογῶν δὲν συσφιγθῶσιν οὕτω στερεῶς, ὥστε ν' ἀπαρτίζωσιν ὀργανικὸν σῶμα ἄρτιον καὶ ζῶν τὴν ζωὴν τῶν αὐτῶν συμφερόντων καὶ τῶν αὐτῶν ἰδανικῶν.

Ἡ κοινότης τῶν διαφερόντων τούτων παρατηρήθη χαλαρομένη κυριώτατα, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ Κληρὸς ἡμῶν, συνεπέα τῆς ἐπελευθέρουσης μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Βυζαντινοῦ δουλείας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, καθυστερήσας ὡς πρὸς τὴν παιδείαν καὶ τὴν μόρφωσιν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς ἐπὶ πάντων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων. Τὸ πλεῖστον τοῦ ἡμετέρου Κλήρου ἐπὶ αἰῶνας ὅλους παρέμεινεν ἀμόρφωτος, καθ' ἃν δὲ χρόνον ἡ κοινωνία παντοιοτρόπως προήγατο, οὗτος δὲν εἶχε τὰ μέσα οὐχὶ πλέον νὰ τηρήσῃ τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ποδηγέτου, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ σταθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον, ἐν ᾧ τὸ ποιμνίον του διατέλει. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὰ ἑκασταχοῦ ἐκκλησιαστικὰ κέντρα ἀπετέλουν ἅμα καὶ τὴν ἐθνικὴν τῶν ὑποδούλων χριστιανῶν ἀρχὴν, ὁ Κληρὸς, ὡς ἐκ τῆς ἰδιούτου θέσεώς του μεταξὺ τοῦ κυριάρχου κράτους καὶ τῶν χριστιανῶν του, ἦτο πάντοτε ἀπερροφημένος ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς, διοικητικῆς καὶ προστατευτικῆς. Ἀφ' ὅτου ὁμοῦς ἡ μὲν Ἑλλάς ἐχειραφετήθη εἰς ἴδιον κράτος καὶ ἀφῆρσεν ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κλήρου πολλὰ δικαιώματα, τὸ δ' Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπ' ἐσχάτων ἐστερήθη τῆς ἐθναρχικῆς του θέσεως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὀρθοδόξῳ Γένει, ὁ Κληρὸς, ἀπογε-

μνωθεὶς τῶν προτέρων του ἀσχολημάτων, εὐρέθη κυριολεκτικῶς ἄνευ οὐσιαστικῆς δράσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὁ Κληρὸς οὐ μόνον δὲν ρυθμίζει πλέον τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἀναμιγνύεται εἰς αὐτήν. Δὲν ἔχει πλέον τὰς διοικητικὰς ἐκείνας φροντίδας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑπὲρ τοῦ χριστιανικοῦ τοῦ ποιμνίου ὡς ἀρχων πολιτικός, οὐδ' ἀναμιγνύεται εἰς τὸ ἐνδίκον μέρος τῶν γαμικῶν καὶ κληρονομικῶν σχέσεων. Ἀπὸ τὸν κληρὸν ἀφῆρθη ὀριστικῶς ὁ πολίτης καὶ ἀπέμεινεν εἰς αὐτὸν μόνον ὁ χριστιανός, τὸ πνευματικὸν μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ μεταξὺ Κλήρου καὶ λαοῦ σχέσεις ἀπέβησαν πλέον καθαρῶς πνευματικαὶ καὶ ἠθικαί, σχέσεις πνευματικοῦ ποιμένου καὶ πνευματικοῦ ποιμνίου, σχέσεις ὀργανικῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς κοινωνίας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομητόρος.

Δέον νὰ ὁμολογηθῇ ἐν εὐλικρινείᾳ ὅτι δὲν κατωρθώθη ἔτι ὅπως ὁ Κληρὸς οἰοεὶ προσανατολισθῇ πρὸς τὴν νέαν ταύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Τὰ τυχόν παρουσιαζόμενα μεμονωμένα παραδείγματα δὲν χαρακτηρίζουσι τὸ ὅλον· ἀποτελοῦσι φιλοτίμους ἐπὶ μέρους προσπάθειας καὶ εὐοίωνους ἐκλάμψεις, μὴ ἀνακλώσας ὁμοῦς εἰς τὸ ὅλον πεδῖον τῶν μεταξὺ Κλήρου καὶ κοινωνίας ὀφειλουσῶν νὰ ὑπάρχωσι σχέσεων. Ὁ Κληρὸς, ἐν τῷ συνόλῳ του, δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ γίνῃ «παράγων» καὶ «μοχλὸς» κοινωνικός. Ὁ εὐμοιρήσας μορφώσεως διδάσκει· ἀλλὰ τὸ κήρυγμά του δὲν καρποφορεῖ κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὰς καλὰς προσπάθειας. Φιλανθρωπεύεται· ἀλλ' ὁ σπασμωδικός, στενός καὶ ἀσυστηματοποίητος χαρακτήρ τῆς φιλανθρωπίας του καθιστᾷ αὐτὴν ἀτελεσφόρητον διὰ τὰς μεγάλας θεμελιώδεις καὶ ὀργανικὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας. Πολὸν δ' ὀλιγότερα θὰ ἠδύνατο νὰ λειθῶσιν ὡς πρὸς τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν διὰ τῆς παιδείας καὶ τῆς μορφώσεως προπαρασκευῆν δοκίμων στρατιωτῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης.

Οὐδὲν τούτων εἶνε διὰ τὸν κληρὸν ἀκατόρθωτον. Δύναται μάλιστα νὰ κατορθώσῃ καὶ μείζονα τούτων, ἐὰν σοβαρῶς προσῆ εἰς τὴν αὐτοαναδιωργάνωσιν. Πολλοὶ ὑπολαμβάνουν, ὅτι, ἵνα ὁ Κληρὸς ὑφωθῆ εἰς τὸ ἐπίπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ τὸν θέλει ἡ σύγχρονος κοινωνία καὶ ἐποχὴ, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς κοινωνίας ὡς συγχρονιστικὸς «μοχλὸς» καὶ «παράγων», δεόν πρότερον νὰ λυθῆ τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ πρόβλημα. Ἀλλὰ δεόν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι μόνον ὅταν ὁ Κληρὸς ἀπεβῆ κοινωνικὸς παράγων τοιοῦτος, ὅποιον ἀπαιτοῦν αὐτὸν αἱ σύγχρονοι περιστάσεις, μόνον τότε θὰ λυθῆ αὐτομάτως τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ ζήτημα.

Μόνον Κληρὸς στενωτάτα συνδεθεὶς πρὸς τὴν κοινωνίαν διὰ τῆς δράσεως αὐτοῦ τῆς διδασκτικῆς, τῆς φιλανθρωπικῆς, τῆς μορφωτικῆς, τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς, ἀλλὰ δράσεως κατὰ σύστημα, δράσεως ὀργανωμένης, πεφωτισμένης, συστηματικῆς, μαρτυρούσης ἀγάπην πρὸς τὸν λαόν, ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν του διαφερόντων, ἀφοσίωσιν εἰς τὰς ποικίλας ἀνάγκας του, μόνον τοιοῦτος Κληρὸς οὐδέποτε θ' ἀναγκασθῆ νὰ σκεφθῆ περὶ τῆς αὔριου, περὶ τῶν ὀλικῶν δηλαδὴ ἀναγκῶν καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Μόνον δ' ὅταν ὁ Κληρὸς ἀποβῆ τοιοῦτος κοινωνικὸς παράγων, θὰ κατορθώσῃ νὰ μεταβάλλῃ εἰς ζωντανὸς κοινωνοὺς τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας τὰ μέλη αὐτῆς, τὰ ὁποῖα σήμερον, γνωρίζοντα αὐτὴν ἀπὸ μόνου τοῦ τυπικοῦ τελετουργικοῦ μέρους, καὶ πάλιν λίαν ἀτελῶς, διατελοῦσι πρὸς τὴν καθ' ὅλου ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν ἀδιάφορα.

Χαρακτηρίζοντες τὴν σημερινὴν περίοδον τῶν σχέσεων τοῦ Κληροῦ καὶ τῆς κοινωνίας ὡς ἀπλῶς μεταβτικὴν, μετὰ τοὺς ἀδουκῆτως ἐπελθόντας ἐν τῇ ἑλληνικῇ ὀρθοδοξίᾳ κλονισμοῦς, τρέφομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὴν πρόσκαιρον ἐφεκτικότητα καὶ ἀπραξίαν θὰ διαδεχθῆ δραστικὸς ἐντονος, ἡ ὁποία εἶνε δυνατὴ καὶ μὲ μόνον τὰ σημερινὰ μέσα τῆς Ἐκκλησίας.

ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΙΜΑΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1924.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Πανιερότητα
τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος

εἰς Ἀθήνας.

Ἄριθμ. 276

Μακαριώτατε,

Συναφῶς πρὸς τὴν ἀπὸ 17ης Δεκεμβρίου 1923 ἡμετέραν ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν θὰ ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν τὸ νέον ἡμερολόγιον διωρθωμένον, καὶ ἀφοῦ ἐλάβομεν τὴν ἀπάντησιν παρὰ πλείστων ὀρθοδόξων καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι ἅπανα ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι κατ' ἀρχὴν ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἡμερολογίου, ἐναπομένουσι δὲ πρὸς συζήτησιν μόνον αἱ λεπτομέρειαι, γενομένης συζητήσεως ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς ἀπὸ 13)26 Ἰουνίου ἔ. ἔ., πρὸς λήψιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου τροποποιημένου, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἀκόλουθα :

1) »Πρὸ τῆς παρ' ἡμῶν ληφθείσης ἀποφάσεως διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἡμερολογίου καὶ μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἀπαντήσεως τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων ἀδελφῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀποφασίζομεν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου τροποποιημένου ἡμερολογίου τὴν 1)14 Ὀκτωβρίου 1924.

2). »Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Ἁγίου Πάσχα θεσπίζομεν ὅπως μὴ ἐπενεχθῆ οὐδεμία τροποποίησις εἰς τὰ ἐν Νικαίᾳ κεκανονισμένα, εἰμὴ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ νέου τροποποιημένου ἡμερολογίου, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ κανονικαὶ τε καὶ λειτουργικαὶ διατάξεις αἱ ἔχουσαι σχέσιν πρὸς αὐτὸ κανονίζονται κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ θεσπισθέντα, συνεπῶς τὸ Ἁγιὸν Πάσχα θὰ ἑορτασθῆ κατὰ τὸ παλαιὸν Πασχάλιον, μετατοπιζόμενον μόνον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ νέου ἡμερολογίου.»

Κατὰ συνέπειαν, λοιπόν, ἡμεῖς θέτομεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ νέον ἡμερολόγιον ἀπὸ 1)14 Ὀκτωβρίου 1924, θὰ ἑορτάζωμεν δὲ τὸ Πάσχα κατὰ τὸ παλαιὸν Ὀρθόδοξον Πασχάλιον, μετατοπισθὲν μόνον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἐπὶ τῷ τέλει δὲ

τούτω ἐλήφθησαν ὅλα τὰ προσήκοντα μέτρα. Ἐπιζομεν δὲ ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ συνέλθῃ Ὁρθόδοξος Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἣτις θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν τροποποίησιν ταύτην, τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκ τε τῆς ἐπιστημονικῆς πραγματικότητος καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῶν Κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα ζῶμεν.

Καὶ τὴν φορὰν ταύτην λέγομεν, ὡς ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ Ἅγιον καὶ καθ' ὅλα Σεβαστὸν καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ φυλαττόμενον Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν ἐγνωστοποιήσῃ ἡμῖν τὴν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ἀπόφασιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 10]23 Μαρτίου ἔ. ἔ., ἐὰν ἐναπομένουσιν ὀρθόδοξοι καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ Ἅγιοι Ἐκκλησίαι, αἵτινες δὲν ἤθελον κρίνει ἔγκαιρον τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἢ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ὁ πνευματικὸς τε καὶ κοινωνικὸς δεσμὸς δέον νὰ μὴ ὑποστῇ οὐδεμίαν βλάβην ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

Γνωρίζοντες ὑμῖν ταῦτα, ἐμπιστευόμεθα εἰς τὴν Ἑμετέραν [ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ παρακαλοῦμεν Ἑμᾶς ὅπως ἀδιαλείπτως ἐνθυμησθε εἰς τὰς Ἑμετέρας δεήσεις τὸν ταπεινὸν καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν Ἑμῶν.

(ὕπ). Μύρων

Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Οὐγγρο-Βλαχίας, Πρωθιεράρχης τῆς Ρουμανίας καὶ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ὀρθοδόξου καὶ Αὐτοκεφάλου Ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας.

Ἁγίου Διευθυντῆς

(ὕπ.) Ἱερ. Ι. Συμέδρου

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ ρουμανικοῦ.)

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ

1.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ

(Λουκᾶ Κυριακῆ Δ' - 12 Ὀκτωβρίου: τῶν Πατέρων)

• Ταῦτα λέγων ἐφώνει ὁ ἔχων ὡτα ἀκούειν ἀκούετω •
(Λουκ. 8,8).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Ὅποια τις θὰ ἦτο ἡ κατάστασις τῶν ἀτόμων, τῶν οἰκογενειῶν, τῆς Κοινωνίας, τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἂν τὰ ὦτα τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐστρέφομεν πιστῶς πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου! Ἐὰν σήμερον ἡ ἀγνοία μὲ τὰ ἐπακολουθήματα ἐπικινδύνων παραπληρώσεων εἰς τὰ ζητήματα τῆς ζωῆς ἐπικάθηται εἰς τὰ στήθη πλείστων ἀνθρώπων ἔὰν ἡ ἀμαρτία σαπίξῃ, αὐτὸ τοῦτο, τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν, ποῦ ἀλλαχοῦ ὀφείλεται τοῦτο παρὰ εἰς τὸ ὅτι δὲν ἀκούομεν τὸν θεῖον λόγον; Οἱ σήμερον ἐορταζόμενοι ἅγιοι Πατέρες τῆς ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου διδάσκουσιν ἡμᾶς διὰ τοῦ ἰδικοῦ των παραδείγματος πόσον τέλειος εἰς τὴν ἀρετὴν δύναται νὰ γείνη ὁ χριστιανός, ὅταν μὲ τὴν θέλησίν του, τὴν προθυμίαν του, τὴν προσοχὴν

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

5	{	Ἀποστ. Ιε' Κυρ. Ἀδελφ. συνεργούντες παρακαλοῦμεν... (Β' Κορ. 6, 1—10)	Ἁγος Βαρὺς
		Εὐαγγ. Β' Κυρ. Λουκᾶ: Εἶπεν ὁ Κύριος, καθὼς θέλετε... (Λουκ. 6,31—36)	
12	{	Ἐωθινὸν Ε' Ἁγος Βαρὺς	Ἁγος Βαρὺς
		Ἀπόστ. τῶν Πατέρων: Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος... (Τιτ. 3,8—15)	
19	{	Εὐαγγ. Δ' Κυριακ. Λουκᾶ: Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων... (Λουκ. 8,5—15)	Ἁγος πλ. Δ'
		Ἐωθινὸν ς' Ἁγος πλ. Δ'	
26	{	Ἀποστ. ΙΗ' Κυρ. Ἀδελφ. ὁ σπείρων φειδομένως... (Β' Κορ. 9,6—11)	Ἁγος Α'
		Εὐαγγ. Γ' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπηρεύετο... (Λουκ. 7,11-16)	
26	{	Ἀποστ. Ἀγ. Δημητρίου. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ... (Β' Τιμ. 2,1—10)	Ἁγος Β'
		Εὐαγγ. ς' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι... (Λουκ. 8,26—39)	
		Ἐωθινὸν Η'	

του προσφέρῃ τὴν καρδίαν του, ἵνα, ὡς ἐπὶ γῆς ἀγαθῆς, πέσῃ ἐπ' αὐτῆς ὁ σπόρος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.— Ὁ Θεὸς λόγος: Α' Φωτίζει τοὺς ἀγνοοῦντας· Β' Διορθώνει τοὺς ἀμαρτωλοὺς· Γ' τελειοποιεῖ τοὺς δικαίους.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Ὁ Θεὸς λόγος φωτίζει τοὺς ἀγνοοῦντας.

Λέξεις παχέαι, μεθ' ὑπερηφανίας λεγόμεναι, στολίζουσι τὴν ἑμετέραν ἐποχὴν: ὁ αἰὼν τῶν φώτων... ὁ αἰὼν τῆς προόδου... τῆς ἐπιστήμης... τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως... τοῦ πολιτισμοῦ. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον ὁ θεῖος λόγος δὲν διέπει τὰς σκέψεις, τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐνεργείας ἡμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι καὶ δὲν τίθεται ὁ μόνος γνώμων τῆς ζωῆς, ὁ κόσμος, παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν φαινομένην λάμψιν, κεῖται ἐν τῷ σκότει καὶ τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας! Ἡ πλάνη καὶ ἡ συκοφαντία σκοτίζουσι τὴν διάνοιαν... αἱ οἰκογένειαι διασπῶνται ἐκ τῆς συζυγικῆς ἀπιστίας καὶ τῆς ἀναρχίας τῶν τέκνων... αἱ ἀντίπαλοι μερίδες ἀγωνίζονται νὰ ἐξοντώσωσιν ἢ μία τὴν ἄλλην... οἱ ἰσχυρότεροι καταπιέζουσι καὶ ἐκμεταλλεύονται τοὺς ἀδυνάτους... οἱ ἀδύνατοι ἐξεγείρονται κατὰ τῶν ἰσχυρῶν... οἱ πόλεμοι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν... Καὶ πόσα! καὶ πόσα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀριθμηθῶσι πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς κοινωνικῆς μας ἀκαταστασίας;

Ἐὰν ὁ θεῖος λόγος ἐτίθετο ὡς γνώμων τῆς ζωῆς μας, δὲν θὰ εἶχομεν κατάστασιν τοιαύτην διότι οὗτος: 1. φωτίζει τὸ πνεῦμα· 2. ποδηγετεῖ τὴν συνείδησιν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. 3. φανεράναι τί νὰ πιστεύωμεν, νὰ γνωρίζωμεν, νὰ πράττωμεν... 4. ὁδηγεῖ πρὸς τὸν Θεόν...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.— Διορθώνει τοὺς ἀμαρτωλοὺς

Σπανίως συναισθανόμεθα τῆς ἀμαρτωλοῦ ἡμῶν καταστάσεως τὸ μέγεθος... πάντοτε ἔχομεν νὰ προβᾶ-

λωμεν δι' ἡμᾶς ἐλαφρυντικὰς περιπτώσεις... Ἄλλ' ὁ θεὸς λόγος: 1. **Μανθάνει ἡμᾶς νὰ γνωρίζωμεν** τὸν ἑαυτὸν μας: τὰς κλίσεις μας, τὰ ἐλαττώματά μας, τὰς ἀμαρτίας μας... τὰ σκότη τῆς διανοίας, τῆς θελήσεως, τῆς καρδίας μας. 2. Ἄναγενηνᾶ ἡμᾶς: ὑποδεικνύει τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας καὶ ἠλεκτρίζει ἡμᾶς, θεία χάριτι, πρὸς τὴν θείαν ὁδὸν, μεταγγίζων εἰς τὸ αἷμα ἡμῶν ζωὴν... 3. Ἐμπνέει εἰς ἡμᾶς **θάραξ καὶ ἐλπίδα**: ὁ ληστής ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ὁ τελώνης, ἡ πόρνη... παραδείγματα πλείστα σωτηρίας δὲν ἀφίνουσι εἰς ἀπογοήτευσιν...

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.— Ὁ θεὸς λόγος τελειοποιεῖ τοὺς δικαίους.

Διότι:

1. **Διευεργάζει ἐν τῇ καρδίᾳ** αὐτῶν συναισθήματα χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως, ὀλονὲν ἀξαναούσης, ἐκ τῆς ἀκροάσεως καὶ τῆς μελέτης τοῦ θείου λόγου...

2. Ἀγιάζει αὐτοὺς καὶ **διαμορφοῦ** κατ' εἰκόνα Χριστοῦ: τρεφόμενοι διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ, φθάνουσι εἰς τὴν τελειότητα ἐκείνην, καθ' ἣν, ὡς ὁ Παῦλος εἶπεν, οὐκέτι αὐτοὶ ζῶσιν, ἀλλὰ ζῆ ἐν αὐτοῖς ὁ Χριστός...

3. Προφυλάττει αὐτοὺς: ὁ ἅγιος Ἰάκωβος (1, 22-25) παρομοιάζει τὸν θεῖον Νόμον πρὸς κάτοπτρον, εἰς τὸ ὅποιον παρατηρεῖ τις, ἵνα ἐξαλείψῃ τὰς ἀναρμοστούς κηλίδας... Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι τὸ κάτοπτρον τοῦτο!...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Ἄς λάβωμεν ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψιν τὸ γεγονός τῆς ἀπωλείας τοῦ πλείστου μέρους τοῦ σπόρου καὶ τῆς καρποφορίας τοῦ ὀλίγου μέρους αὐτοῦ. Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ δεικνύει μὲν καὶ τὰς εὐθύναις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἱεροκλήρικων ἀπέναντι τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ δεικνύει ἐπίσης καὶ πόσον ὁ λαὸς αὐτός, οἱ ἀκροαταὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, παραγγέλλονται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ συνεργώσιν πρὸς καρποφορίαν τοῦ λόγου αὐτοῦ εἰς τὰς ψυχὰς των καὶ πρὸς ἐπικράτησιν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς... Διὸ «ἀποθέμενοι πᾶσαν ἑυπαρίαν καὶ περὶ σσειαν κακίας, ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν» (Ἰακ. 1, 21).

2.

Οἱ πρόωροι θάνατοι

(Κυριακὴ Γ' Δουκᾶ— 19 Ὀκτωβρίου).

«Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ» (Λουκ. 7, 12).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— **Εἷς νέος**, εἰς τὴν ἡλικίαν ὅπου ὑφαίνονται τὰ σχέδια τοῦ μέλλοντος, υἱὸς μονογενῆς τῇ

μητρὶ αὐτοῦ, τὸ μόνον ἀντικείμενον τῆς τρυφερότητος τῆς μητρὸς του, **μία χήρα**, ἔχουσα ἀνάγκην παρηγορίας, εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς στηρίξασα τὰς ἐλπίδας τῆς, **πλήθος πολὺ**, συμμεριζόμενον τὴν θλίψιν τῆς χήρας ταύτης, ἰδοὺ ἡ πένθιμος συνοδεία, ἣν ὁ Κύριος ἡμῶν συναντᾷ πρὸ τῆς πόλης τῆς πόλεως Ναὺν... Καὶ ἦτο τὸ πένθος τόσον βικρὸν, ὥστε ὁ Σωτὴρ ἡμῶν προδχώρησε καὶ μέχρι τοῦ θαύματος· εἶπε τῇ μητρὶ «**Μὴ κλαῖε**» καὶ ἀνέστησε τὸν υἱὸν τῆς! Δὲν γνωρίζω, ἂν εἰς τὴν πρόκλησιν τοιαύτης γενικῆς θλίψεως συνετέλεσεν ἡ ἐξέχουσα κοινωνικὴ θέσις τῆς οἰκογενείας τῆς χήρας, ὁ πλοῦτος ἢ ἡ πενία τῆς! Πάντως ὁμοῦς διὰ τὸ κινήθῃ καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἐνδιαφέρον, σημαίνει ὅτι ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν μητέρα **εὐσεβῆ**... Ἀκόμη δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ νεότης τοῦ ἀποθανόντος ὑπῆρξε σπουδαιότατη, ἴσως ἡ σπουδαιότερα τῶν ἀφαιρέσεων τοῦ κοινοῦ τοῦτου πένθους. Μήπως καὶ ἡμεῖς εἰς παρομοίαις περιστάσεις δὲν παρασυρόμεθα εἰς τὴν ἔκφρασιν τοιοῦτων συμπαθειῶν; Κατὰ πᾶν βῆμα συναντῶμεν τοὺς πρόωρους θανάτους, ὅχι πλέον ἐκείνους, οἵτινες συμβαίνουσι εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ μέτωπα, ἀλλ' ἐν μέσοις πόλεσι καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀγκυλῶν τῶν φιλάτων! Οἱ πρόωροι θάνατοι κατήντησαν σήμερον νὰ θεωρῶνται ὡς οἱ φυσικώτεροι!... **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ. Συνθήκαι συνήθεις** τῶν προώρων θανάτων· Β' Μέτρα προληπτικὰ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Συνήθεις συνθήκαι τῶν προώρων θανάτων:

1.— **Ἡ ἔλλειψις ἢ ἀνεπάρκεια θρησκευτικῶν ἀρχῶν**: ἐλλείποντος φόβου Θεοῦ... ἀποβαίνει ὁ νέος καὶ ἡ νέα σκεπτικιστῆς, ἄπιστος, στερῶν οὕτως ἑαυτὸν τοῦ μεγίστου κεφαλαίου εὐθέους καὶ ἀνοχῆς ἐν τῇ ἀγῶνι τοῦ βίου... Ἀπόγνωσις καὶ ἀδτοκτονία εἶναι συνήθως ἀποκυήματα τῆς ἀθρησκείας.

2.— **Ἡ κακὴ συναναστροφὴ**: ἐκτιθενται εἰς βίον ἀχαλίνωτον οἱ νέοι· ἡ ἀκρασία, ἡ δουλεία εἰς τὰ πάθη, κλονίζουσι τὴν ὑγείαν, δημιουργοῦσι ἀσθενείας, ὧν κατάντημα ὁ πρόωρος θάνατος. Πόσους φόνους ἔχει νὰ δαίῃ ἡ κακὴ καὶ ἀθέμιτος συναναστροφὴ!

3.— Ὁ Ἄλκοολισμός: αἰτίας γεννήσεων ἀσθενικῆς κράσεως... .

4.— **Ἡ κακῶς ἐγνωσμένη χειραφέτησις τῆς νεολαίας**: ὅσον ἀπομακρύνεται τις ἐνωρίτερον καὶ καθ' ὃ μέτρον ἀπομακρύνεται τοῦ βλέμματος τοῦ γονέως, ἐπὶ τοσοῦτον βαδίζει πρὸς τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ἀσώτου υἱοῦ... Ἡ ἀμφίεσις τῶν κορασιῶν μήπως δὲν ἐκθῆται εἰς ἡθικὸς κινδύνους καὶ δὲν δημιουργεῖ καὶ ἀνθυγιεinas συνθήκας διὰ τὴν ζωὴν; Πέσαι διὰ τὴν πειθαρχίαν «εἰς τὴν μόδα» δὲν κλονίζουσι τὴν ὑγείαν των; Μήπως δὲ εἶναι ἀβλαβῆς ἢ χορομανία;

Ε. Ι. Κ.

5.—**Θεάματα «ἀνατάλληλα»:** κινηματογράφοι, θεατρικαὶ παραστάσεις, ἔντυποι διαφημίσεις καὶ εἰκόνες, πόσαι ἐξωθοῦσιν εἰς τὴν ἀκολασίαν καὶ συνεπῶς εἰς τὸν πρόωρον τάφον;

6.—**Ἀναγνώσματα «ἀκτάλληλα»...** (Ἔνοχος μυθιστορηματογραφία).

7.—**Ἡ ἀπρονοησία τῶν γονέων καὶ πολλὰκις τὸ ἴδιον αὐτῶν παράδειγμα:** Ἀδιαφοροῦσιν εἰς τὴν πορείαν τῶν τέκνων των ἢ καὶ αὐτοὶ ὀδηγοῦσιν εἰς τὸ κακόν... Νὰ λεχθῆ καὶ ἡ ἐνοχὴ ὅτι πολλὰκις αὐταὶ αἱ μητέρες στραγγαλίζουσι τὰ τέκνα;

8.—**Αὐταὶ αἱ συνθήκαι τῆς κοινωνικῆς συγχρόνου ζωῆς:** ὑπερέντασις ἔργασίας: ἀπληστία μεγάλων καὶ μικρῶν.— Πνεῦμα ἀπεθρασυρίσεως— Δημιουργία περιττῶν ἀναγκῶν.— Πρακτικῶς: ἔνδεια πολλὴ ἐκ τῶν τελευταίων πολεμικῶν ἀτυχημάτων... Αἰσχροκέρδεια! Πολυτέλεια ἐπὶ θοσὶα τῶν ἀναγκασιούτων πρὸς διατροφήν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Μέτρα προληπτικὰ τῶν προσώρων θανάτων.

1.—**Προπαρασκευὴ θρησκευτικῶν συνειδήσεων:** ἄνευ τοῦτου θὰ εἴμεθα ἀνεργάτιστοι καὶ ἠθικῶς...

2.—**Ἡ προσευχὴ τῶν γονέων ...**

3.—**Τὰ δάκρυα τῆς μητρὸς:** τί δὲν δύνανται τὰ δάκρυα ταῦτα!...

4.—**Ἡ Χριστιανικὴ ἀλληλεγγύη καὶ περίθαλπις,** ἰδιωτικὴ, κοινωνικὴ, Κρατικὴ, Ἐκκλησιαστικὴ ...

5.—**Προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας :....** (Μέτρον ἔργασίας).

6.—**Ἀγνότης οἰκογενειακοῦ βίου.....** (συζυγικὴ πίστις:).

7.—**Κανονικὴ ἔργασία...**

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Ὅλοι ἀγαπῶμεν τὴν ζωὴν ταύτην. Καὶ δικαίως. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ζωὴν ἐνεφυσήθη ἐν ἡμῖν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δημιουργοῦ. Ἀλλὰ θέλωμεν νὰ ζῶμεν χωρὶς ὄμως καὶ νὰ θέλωμεν νὰ φροντίζωμεν περὶ αὐτῆς ὡς δεῖ. Ἐκλαμβάνοντες κακῶς τὴν φροντίδα ταύτην, περιπίπτομεν ἀπλοῦστατα εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ ὀλισθητικὸν ἐγωϊσμόν, ἐφαρμόζοντες τὸ «φάγωμεν καὶ πίωμεν». Ἄς ἐνοήσωμεν τοῦτο καλῶς: ἡ ζωὴ ἡ φυσικὴ στηρίζεται πρὸ παντὸς ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας. «Ὅτι ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἔστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ». Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς βεβαίως εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' οὕτως εὐδοκεῖ: νὰ μὴ κόπηται τοῦτο προῶρως μόνος παρὰ μὲ τὴν προτίμησιν καὶ συμβολὴν ἡμῶν... κατὰ κανόνα.

Ε.Ι.Κ.

ΜΙΑ ΙΕΡΑ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ

«Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος» ἐπιγράφεται ἡ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα συγγραφὴ τοῦ γνωστοτάτου ἐν τοῖς δοκίμοις συγγραφεῦσι Σπυρίδωνος Παγανέλη πραγματεία, ἀποτελουμένη ἐκ 560 σελίδων καὶ ὑπόθεσιν ἔχουσα, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐπιγραφή, τὸν Ἀπόστολον Παῦλον. Ἡ πραγματεία εἶναι καθαρῶς ἱστορικὴ, ἀπαρτίξουσα σπουδαῖον τμήμα ἱστορίας Ἐκκλησιαστικῆς, καὶ δὴ ἱστορίας ἀκραιφνῶς πραγματικῆς. Λέγοντες δὲ ἱστορίας ἀκραιφνῶς πραγματικῆς ἐννοοῦμεν ὅτι, δὲν ὑπερβαίνει οὐδαμοῦ τὰ ὄρια τῆς πραγματικότητος. Ἀρνούμενη τῆς εἰδήσεως ἀπὸ πηγῆς καθαρῶς ἱστορικῆς, οἷα «Αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» καὶ αἱ παντοίας ἱστορικῆς εἰδήσεις παρέχουσαι τινες ἐπιστολαὶ τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου, πάσας ταύτας τὰς εἰδήσεις περιορίζει ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς πραγματικῆς ἱστορίας, οὐδαμῶς προσφεύγων εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπεμβαίνουσας εἰς τὴν ἱστορίαν οἰασθήποτε ὑπερφουδῆς δυνάμεως ἢ θαύματος καινοῦ. Ἀλλ' ἐν τούτῳ ἀκριβῶς κείται καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀξίας τοῦ ἔργου ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι τῇ αὐστηρᾷ ἀποκαλύπτεται ἅπαν τὸ ὑπερφυές, τὸ θαυμαστόν, τὸ πνευματικόν καὶ ἠθικόν μεγαλεῖον τοῦ ἐκπροσωπούμενου ἐν τῷ ἱστορουμένῳ Ἀποστόλῳ κόσμου ἰδεῶν καὶ διανοημάτων καὶ αἰσθημάτων. Ἀποκαλύπτεται ὅλον τὸ ἠθικόν ἱστορικόν μεγαλεῖον καὶ ἡ ὑπερφυῆς ἠθικὴ δύναμις τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, τῆς πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς ἀναμορφώσεως τὸν κόσμον. Ἔψος ἰδεῶν, βάθος διανοίας καὶ γνώσεως, θερμότης αἰσθημάτων καὶ ταῦτα πάντα ἐκδηλούμενα καὶ ἐκφραζόμενα ἐν γλώσσῃ ὡραία καὶ γλαφυρᾷ, πλουσιωτάτῃ εἰς πιστὴν παράστασιν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ὑψηλῶν διανοημάτων. Ἀναγινώσκων τις τὴν τοῦ κ. Παγανέλη πραγματείαν νομίζει ὅτι ἀναγινώσκει ἐκκλησιαστικόν τινα ῥήτορα καὶ θεολόγον τοῦ 4 μ. Χ. αἰῶνος, τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων καὶ φιλολογίας, ἔνθα οἱ μεγάλοι ἀντιπρόσωποι τῆς τοιαύτης φιλολογίας θεοὶ πατέρες ζῶντες καὶ βιοῦντες ἐν τῷ πραγματικῷ κόσμῳ, λαλοῦσι καὶ γράφουσι γλώσσῃ μεταποιούσαν τὸ πραγματικόν εἰς ἰδεῶδες καὶ ὑπερφυές, ἀναμιμνήσκονται δὲ καὶ τῆς περιφήμου ῥήσεως τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Ἐγγέλου, ὅτι ὁ πρὸς τὸν ἀπειρον κόσμον μετὰ λόγου ἀτενίζων, βλέπει καὶ τὸν κόσμον τοῦτου ὀπλισμένον μετ' ἀπείρου λόγου καὶ τὴν σύμπασαν ὑπαρξίν νοεὶ καὶ ὡς ἀπειρον κράτος ὑψηλοῦ, θείου λόγου. Καὶ ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς, ἀνοπλος διὰ τοῦ θείου λόγου καὶ τῆς ζωῆς πίστεως καὶ μεστὸς βαθυτάτου ἠθικοῦ αἰσθήματος, μελετῶν τὸ ἔργον τοῦ Παύλου, εὐρίσκει, ἐννοεῖ καὶ διδάσκει τὸ ὑπερφυές

μεγαλείου του έργου αυτού και δὴ εἰς βαθμὸν πολὺ ὑπέρτερον τῶν συνήθων παρ' ἡμῖν ἀντιπροσώπων τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης. Ἐκάστη σελὶς τῆς πραγματείας τοῦ κ. Κ. Παγανέλη δύναται ν' ἀποτελέσῃ ὑπόθεσιν διδακτικωτάτου λόγου Θεολογικοῦ καὶ διδασκαλίας χριστιανικῆς σοφίας.

Π. ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ περὶ ὥραν 9ην π.μ. συνήλθον ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος. Ὁ Μακ. Πρόεδρος ἐτέλεσε τὴν νενομισμένην ἱεράν ἀκολουθίαν καὶ δέησιν πρὸς τὸν Θεόν, μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ κατηρτίσθησαν ἡ ἡμερησία διατάξεις ὡς ἑξῆς :

- 1) Ἐκθεσις τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου.
- 2) Περὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησίας.
- 3) Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων.
- 4) Περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας.
- 5) Περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων.
- 6) Περὶ τῆς πληρώσεως τῶν χηρεύοντων Ἀρχιερατικῶν Θρόνων.
- 7) Περὶ τῶν Ἱ Μονῶν καὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου.
- 8) Περὶ τῶν Πνευματικῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἱ. Ἐξομολογήσεως.
- 9) Περὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τῶν Ἱεροκηρύκων
- 10) Περὶ τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας.
- 11) Περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Δικονομίας
- 12) Περὶ Σωφρονιστηρίου τῶν κληρικῶν.
- 13) Περὶ τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.
- 14) Περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
- 15) Περὶ Ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ τῶν συναφῶν.
- 16) Περὶ τῆς ξένης Θερησκευτικῆς προπαγάνδας.
- 17) Περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν ταῖς Σχολαῖς.
- 18) Ὑπηρεσιακὰ καὶ γενικὰ ζητήματα ἐπὶ τῇ βίβσει τῆς ἐν τῷ Συνοδικῷ Γραφεῖῳ ἀλληλογραφίας.

Ἐπίσης κατηρτίσθησαν εἰδικαὶ Ἐπιτροπεῖαι ὡς ἑξῆς:

- 1) Ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων οἱ σεβ. Μητροπολίται Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνέσιος, Ἄρτης κ. Σπυρίδων, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολύκαρπος.
- 2) Ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ μισθοδοσίας ἐφημερίων, Μ. Πρόεδρος, Μεσσηνίας κ. Μελέτιος

Μαντινείας καὶ Κουουρίας, κ. Γερμανός, Ναυπακτίας κ. Ἀμβρόσιος, Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος, Ἀκρνανίας κ. Κωνσταντῖνος, Χαλκίδος κ. Γρηγόριος.

- 3) Περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας, καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων Σόρου κ. Ἀθανάσιος, Καλαβρότων καὶ Αἰγιαλείας κ. Τιμόθεος, Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνδρέας, Ἰλεις κ. Ἀντώνιος
- 4) Ἐκκλησιαστικὴ δικονομία καὶ κωλύματα τοῦ Γάμου, Ἰδρας καὶ Σπετσῶν κ. Προκόπιος, Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθηναγόρας, Κορινθίας κ. Δαμασκηνός καὶ Κυθήρων κ. Δωρόθεος.
- 5) Πνευματικῶν Πατέρων Ἱ. Ἐξομολογήσεως καὶ Ἱεροκηρύκων: Ζακύνθου κ. Διονύσιος, Δημητριάδος κ. Γερμανός, Καλαβρότων κ. Τιμόθεος Χαλκίδος κ. Γρηγόριος, Καρυστίας, κ. Παντελεήμων, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολύκαρπος
- 6) Μοναχῶν καὶ Μονῶν, Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνός, Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος, Μεσσηνίας κ. Μελέτιος, Θήρας κ. Ἀγαθάγγελος, Καλαβρότων κ. Τιμόθεος, Παροναξίας κ. Ἰερόθεος.
- 7) Κατηχητῶν καὶ Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ ξένης προπαγάνδας, Πατρῶν κ. Ἀντώνιος, Σόρου κ. Ἀθανάσιος, Θηβῶν κ. Συνέσιος, Παροναξίας κ. Ἰερόθεος, Κερκύρας κ. Ἀθηναγόρας.
- 8) Ἱερατικῶν Σχολῶν, Μαντινείας κ. Γερμανός, Ἄρτης κ. Σπυρίδων, Κορινθίας κ. Δαμασκηνός, Κερκύρας κ. Ἀθηναγόρας.
- 9) Φιλανθρωπίας, Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνός, Λαρίσης, κ. Ἀρσένιος, Πατρῶν κ. Ἀντώνιος, Λευκάδος κ. Δανιήλ.
- 10) Καταστατικῶς Νόμου, Μ. Πρόεδρος, Μεσσηνίας κ. Μελέτιος, Μαντινείας κ. Γερμανός, Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος κ. Γερμανός, καὶ Κορινθίας κ. Δαμασκηνός.

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ τῶν Ἐπιτροπεῶν ὁ Μακ. Πρόεδρος ὑπέβαλε τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῆς Ἱεράς Συνόδου. Σήμερον δὲ Σάββατον συνήλθεν αὕτη εἰς δευτέραν συνεδρίαν.

—Διὰ Διατάγματος, ἐπὶ τῇ βίβσει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1432, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2864 καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ, ἰδρύθησαν ἐν Κερκύρα καὶ ἐν Κορινθίῳ Ἱερατικαὶ Σχολαί, ὁμοταγεῖς πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦσαν Ριζάρειον Ἐκκλησι. Σχολήν. Ἐν τῷ Διατάγματι κανονίζονται λεπτομερῶς τὰ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν Σχολῶν τούτων.

—Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη εἰς Σαλαμίνα, ἐτέλεσε δὲ καὶ τὰ ἐγκαίρια τοῦ ἐν Σεληνίοις νεοδημήτου ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

—Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 32782 τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγκρίνεται ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐφ' ἅπασι, ἐπὶ διήμερον, κατὰ χρόνον ὀρισθησόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἐν Ἀθήναις προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ «Βύρων» διὰ τὴν ἐν τῷ συνοικισμῷ ἀνοικοδόμησιν ἱεροῦ ναοῦ. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ δεόν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς διενεργείας τοῦ ἐράνου νὰ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπολογισμὸν τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ καὶ ἐν γένει νὰ συμμορφωθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐράνων Διατάγματος.

—Διὰ νόμου ὑπ' ἀριθ. 3222, δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 210, τευχ. Α, ἐ.ξ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καταργουμένου τοῦ ἄρθρ. 686 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, αἱ περὶ διαζυγίου ἀγωγαὶ ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν συνήθων ὑποθέσεων (ἄρθρ. 1). Ἡ ὁμολογία ἐνδὸς τῶν δύο συζύγων δὲν ἀποτελεῖ ἀπώδειξιν εἰς τὸς περὶ διαζύξεως δίκας· ἐκ τοῦ ἐναντίου δέ, δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες οἱ τε συγγενεῖς τῶν διαζυκτικῶν, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν παίδων καὶ τῶν ἀπογόνων, καθὼς καὶ οἱ ὑπηρέται· ἀπόκειται ὁμοίως εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ αὐτῶν ὄρκος ἐπακτὸς ἢ δικαστικὸς ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἀνωτέρω δίκας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νόμου ΣΑ', ἔτους 1852, ὁ νόμος 2228 τῆς 28ης Ἰουνίου 1920 «περὶ τῶν λόγων τοῦ διαζυγίου κλπ.» καὶ αἱ περὶ νομίμου διατροφῆς διατάξεις. Ἡ ἔλλειψις ἐπισκοπικῆς ἀδείας δὲν γεννᾷ λόγον ἀκυρότητος τοῦ γάμου, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τῆς νομίμου τελέσεως αὐτοῦ (ἄρθρ. 2).

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρονολ. 16 Σεπτεμβρίου ἐ.ξ., ἐκδοθέντος ἐν Ὑδρᾷ, ἐπεκτείνεται ἡ Κυριακὴ ἀνάπαυσις τῶν κουρείων εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς.

—Δι' ἐτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας αἴρεται τὸ ἀπὸ 31 Μαΐου 1923 Β. Διάταγμα περὶ ἐφαρμογῆς τῆς Κυριακῆς ἀργίας εἰς τὴν πόλιν τῶν Γαργαλιάνων.

—Γράφει τὸ «Ἐμπρὸς» τῆς 14 παρελθόντος μηνός: «Προχθὲς ἡ Κα Στεργιοπούλου, ἐπισκεφθεῖσα τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Βουλιαγμένης καὶ ἀποκομίσασα ἀρίστας ἐντυπώσεις τόσον διὰ τὸ θαυμάσιον κλίμα εἰς τὸ ὁποῖον διαμένουν τὰ ὄρφανά, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑποδειγματικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ὀρφανοτρο-

φείου, ἣτις εἶναι ἀπὸ τὰς τελειοτέρας τῆς συγχρόνου Ἐκκλησιαστικῆς δράσεως, προσέφερε δραχμ. 1.000. Εὐκταῖον θὰ ἦτο ἂν οἱ φιλόανθρωποι ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν εἰς τὰ κληροδοτήματά των καὶ τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ἴδρωμα, ὅπερ περιθάλλει τέκνα πεσόντων ἐν πολέμῳ».

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος ἐν Ὑδρᾷ τῆ 16ῃ Σεπτεμβρίου ἐ.ξ., διορίζεται διευθυντῆς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κερκύρας ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Πολάκις.

—Δι' ὁμοίου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας διορίζεται καθηγητῆς τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἱερατικῆς Σχολῆς ὁ Ἀθανάσιος Πάλλης.

—Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς χρονολογίας διορίζεται διευθυντῆς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κορίνθου ὁ Σωκράτης Ἀναζηλῆς, ἄχρι τοῦδε διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀριθ. τοιαύτης.

—Διὰ Διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῆ 10ῃ Αὐγούστου ἐ.ξ., διορίζεται ἱεροκήρυξ εἰς τὴν κενὴν θέσιν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ὁ ἀρχιμ. Χερουβείμ Ἀννίνος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε τὴν εἰς Ρόδον ἐπάνοδον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Ἀποστόλου.

—Κατὰ τὰ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν Ἐγγράφα τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου, σχετικῶς πρὸς τὸ λήξαν ἤδη ζήτημα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσφύγων Ρώσων Ἀρχιερέων, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔχει ὡς ἐξῆς: α') Ἐν Κ]πόλει διαμένοντες καὶ ἀσκούντες ὑπηρεσίαν ἐκκλησιαστικὴν οἱ ἀρχιερεῖς οὗτοι, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄλλην αὐτῶν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν ἢ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὅν καὶ μόνον ὀφείλουσι νὰ μνημονεύωσιν ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, οὐδὲ νὰ ἀσκῶσι δικαιώματα μείζονα τῶν ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως χορηγηθησομένων εἰς αὐτούς. β') Παύσι τοῦντεσθεν κατὰ νόμον ὑφισταμένην οἰαδήποτε ἐξάρτησις αὐτῶν ἢ σχέσις διοικητικὴ ἐκκλησιαστικὴ μετὰ τῆς λεγομένης Γενικῆς Ἀρχιερατικῆς Συνόδου τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἢ μετ' ἄλλης Ρωσικῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς. γ') Κατὰ τὰς ἱερὰς τελετὰς ἀπολύτως ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ὅπως εἴτε ἐν μνημοσύνοις εἴτε ἐν τοῖς κηρύγμασιν αὐτῶν προβαίνωσι καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην ἔστω ἐκδήλωσιν πολιτικῶν σκέψεων καὶ προτιμήσεων, αὐστηρῶς ἀπαγορευομένης αὐτοῖς καὶ πάσης γενικῶς πολιτικολογίας ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῶν ἐνεργείᾳ καὶ ἀναστροφῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει.»

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τῆ 24 λήξαντος μηνός, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸς ἐφθασεν εἰς Βουκουρέ-

στιον, όπου ἐγένετο αὐτῷ ἐξαιρετικὴ ὑποδοχή. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ὀλοκλήρους ὁ Κλήρος τῆς Πρωτευούσης μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μολδοβλαχίας, Μολδαυίας καὶ Τρανσυλβανίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ὁ φρούραρχος πρωτευούσης, ὁ στρατηγὸς Νικολεάνου, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Σακελλαρόπουλος, ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας κ. Βρυζάκης, ὁ προϊστάμενος τῆς ἑλλ. παροικίας κ. Τιμόθεος Εὐαγγελινίδης, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος καὶ ἄπειρον πλήθος κόσμου. Τὸν Μακαριώτατον προσεφώνησεν ὁ Σεβ. Πριμᾶτος κ. Μύρων, ὅστις καὶ φιλοξενεῖ αὐτόν. Τὴν ἐπομένην ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ δοξαλογία, καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ ἑλληνομαθοῦς Ἀρχιμανδρίτου κ. Γόκου ἀνεπέμφθη δέησις ὑπὲρ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς περιφρουρήσεως τῶν Ἀγίων Τόπων. Ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἐν Σινάϊα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνεκροτήθη ἐσχάτως ἕ. ἔ. ἐν Βουκουρεστίῳ Παγ-χριστιανικὸν Συνέδριον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Σκριμπάν. Καθ' ἣ γράφει τὸ «Ἔθνος» Βουκουρεστίου, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς πρώτης ἡμέρας ἐξεφωνήθησαν λόγοι ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν, δι' ὧν ἐτόνιζον τὸν σκοπὸν τοῦ Συνεδρίου. Διεξοδικὴν συζήτησιν προέκάλεσε τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων εἰς τὰ Βαλκάνια. Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι ἐξέφρασαν παράπονα ὅτι διῆθεν τὸ Βουλγαρικὸν στοιχεῖον πιέζεται ἐν Ρουμανίᾳ, Γιουγκοσλαβίᾳ καὶ Ἑλλάδι, ἀνεκρούσθησαν ὁμοῦς ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀντιπροσωπειῶν. Ὁ Ρουμᾶνος ἀντιπρόσωπος δωρ Ἰσπίρ εἰσηγήθη τὰ ἀκόλουθα :

1) Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν διάπλασιν χριστιανικῆς κοινῆς γνώμης. 2) Νὰ προσπαθῆσιν νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. 3) Νὰ κηρύξῃ τὴν ἀλληλεγγύην ἐναντίον τοῦ μπολσεβικισμοῦ. 4) Νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῶν ὀρθοδόξων ἱεραποστολῶν. Ὡς μέσα πρὸς τοῦτο προτείνει τὴν ἴδρυσιν Πατριαρχείου ἀντὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ τοιοῦτου, μὲ ἐπιρροὴν Πανορθόδοξον. Τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως νὰ μὴ εἶνε Ἑλληνικόν, ἀλλὰ ὀρθόδοξον. Δεύτερον μέσον προτείνει τὴν ἴδρυσιν διεθνοῦς θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου. Οἱ Βούλγαροι ἐδήλωσαν πλήρη προσχώρησιν εἰς τὰς γνώμας ταύτας. Ὁ κ. Δουβουινιώτης, Ἑλληνας ἀντιπρόσωπος, ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ τοιαύτη μετατροπὴ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἐκκλησία πρέπει νὰ μείνῃ μὲ τὴν ὀργάνωσιν ἣν ἔχει, διότι δὲν τῆ χρειάζεται ὀρθόδοξος Πάπας, ἀλλὰ μόνον μία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θεολογικὸν

Ἰνστιτούτον ὁ κ. Δουβουινιώτης ἐθεώρησε δυνατὴν τὴν ἴδρυσιν τοῦ. Ὁ Σέρβος ἀντιπρόσωπος κ. Στογιάνοβιτς προτείνει τὴν ἴδρυσιν διὰ διαρκοῦς βλκλανικῆς ὀρθοδόξου ἐπιτροπῆς. Διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Πατριαρχείου ἀποφεύγει νὰ κάμῃ λόγον. Πάντες ὁμοῦς ἐβρέθησαν σύμφωνα ὅπως ἐβρεθῆ λύσις διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἐνότητα τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ συνέδριον ἔληξε τῇ 22 Σεπτεμβρίου.

— Ὁ Τοῦρκος συγγραφεὺς Σουλεϊμὰν Ναζιφ βέτης ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῇ «Βετάν» εἰρωνικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Φῶς» σχολιάζουσα τὴν ἐπίθεσιν ταύτην γράφει : «Ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον ὑπέστη χθὲς τὴν μᾶλλον ἀνυπολόγητον ἐπίθεσιν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας τετρακοσίων ἑκατομμυρίων πεπολιτισμένων ἀτόμων, τὰ ὅποια ἔχουν νὰ παρουσιάσουν ἕνα Γκαίτε, ἕνα Βάγκερ, ἕνα Ραφαήλον καὶ ἄπειρον κόσμον εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ κοροφῶν τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης τῆς διανοήσεως, ἐκρίθη μὲ τὸν προχειρότερον, ἀσεβέστατον τρόπον. Ὁ ἄνθρωπος δὲ ὅστις ἐξεστράτευσεν κατὰ τοῦ ἀκάκου Ναζωραίου εἶναι εἰς συγγραφεὺς, ὁ Σουλεϊμὰν Ναζιφ βέτης. Πόσον θλιβερὰ εἶναι ἡ διαπίστωσις τοιοῦτου γεγονότος».

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΚΚΛ. ΟΡΦΑΝΟ ΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ἡ(γ)βούλιον Ἰ. Μονῆς Ταξιαρχῶν Αἰγίου δρ. 10,000, Δημητρ. Θεοδοῦς Ἱερ. διὰ Μακρινὴν Ἀρχιμ. δρ. 200, Π. Τατάνη (Ἀρχιεπισκ. Ἀθηνῶν) Δολ. 100 δρ. 5870, Γ. Νικολάου (Ἀρχιεπισκ. Ἀθηνῶν) δρ. 5000, Ἀνδ.έας Κωνσταντινίδης, δρ. 579 Ἐφημέρ. Ἀγ. Παντελεήμονος δρ. 154.60, Φιλόπταχος Ἀδελφότης Ἑλληνίδων Λύων δρ. 12.000, Εὐάγ. Σπυράκης Ἀγ. Σπυρίδων δρ. 104 75, Δωρόθεος Δουκάνης Ἀγίου Ἰωάννης Θεολόγος Σεπολίων δρ. 50, Γερ. Βασικόπουλος Ἀρχ. Ἀγ. Ἀλεξάνδρου Παλ. Φάληρον δρ. 82, Ἰωάν. Νισαράς Ἀρχ. Ἀγ. Γεωργίου Κυπέλης δρ. 300, Ἀγ. Ἐλευθερίου Πειραιῶς δρ. 72 30, Ἰωάν. Μερατσιώτη Ἱερ. Ἀγ. Κωνσταντίνου Ὀμονοίας δρ. 425, Παν. Μέγκουλης Ἱερ. Κερατιᾶς Ἀγ. Δημήτριος δραχ. 91, Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, Μεταμ. Σωτήρος Πλάκας δρ. 401.15, Ἀγ. Ἀσωμάτων Θεσείων δρ. 250, Ἀγ. Φωτεινὴ Ἀθηνῶν δρ. 262, Ἀγ. Ἐλευθέριος Ἀρεως δρ. 512, Κοίμησις Θεοτόκου δρ. 33 25, Ζωοδόχος πηγὴ δρ. 700, Ἀγ. Ἀπόστολοι Τζιτζιφιές) δρ. 230, Ἀγ. Νικόλαος Πατησίων δρ. 160, Ἀγ. Κωνσταντίνος Παλαιὸς δρ. 372,60 Ἀγ. Ἀνστασίας δρ. 111.50, Ἀγ. Ἰωάννης Ρέντης δρ. 109, Τρεῖς Ἱεράρχαι Πετρούλωνα δρ. 465, Ἀγ. Γεώργιος Ξηροταγάρου δρ. 79, Μητροπολις Ἀθηνῶν δρ. 249.

Ταμίαις

Ι. Ἐρμονογένης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐνεκα κωλύματός τινος ἡ «Ἐκκλησία» δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.